

ურჯულები

"ცად აიყვანე სვანეთი!" -
ურხმა სწავლულმა მიხარა,
"არა, ის მარად იქ იყო,
ეს ვაქცი", - მივუბნე ფიქვლავ.

მაგრამ საქები მგესაც აქვს -
ჩვენი ცა რჩება წმინდა,
აუღია თავზეთ სხვაგანაც
მეფა, ვიძრე გვირგვინა.

"წინ შევედოა ფიქვალნი..."
ურხვე მივიდა სამი...
სამივე დანა ურჯულნი -
ქრისტიანი და სვანი!

ვინც წმინდა ხატებს იპარავს,
ვინც წმინდა იხუტს ბიღვას,
აუღო უშიშის შეშავებულსაც
უშიშის - სვანეთის მიწას.

მე ისეთ სვანეთს არ ვაქცი,
მე არ ვაძიებ საქებს!
ჩემი სვანეთი კოშკებს და
მინს სვანეთებს ავებს.

ის ჰეროდოტე მი აძიდა,
ქველი ბიწისა და ურჩი,
მეფა და უფლები იმდენ
მუსრა ურჯულთა ჯიშნი.

ჩვენი ზუძე და ჭრებსკვირი,
ლაბსგაღობს ლეროს ჯვარი,
ლახმუღობს წმინდა გორგეთ,
ლაღბორის რისხვის ბარი

აბუბუნდობა, დამდვრის,
რომი უღორსს დაჭრას ჭივნი,-
ვინც ხელმეფე ქაღის ღორსება,
ღვრავს დააღვა ჭივნი.

ღვთს ჭყვინაღ ვუღვს მას ჩვენი
ღვთსინს ყოველი სიღვთა,
ვინც სუანუჟს მისცხო ჩორქი და
ვინც მუმიბარა კიხხუა!

ძველია ჩვენი სუანუჟი,
როგორც მუმივრის ტანში,
პაჭოთსწმინის დაკვაში
მრავალს ტაუწყდა ქაღვი.

მანდელი იფო სუანუჟი
ფეღლა ყწუბაჭე წმინდა,
მელახურ მანდელს სხივიც კი
არ დაეჭემა ყოღან.

მისი ყოველი ძაფიც კი
იჭურჭლეზაო რისხვიც,
ტანსპეჭაკეღმა ის ოღვი
დამნაშავეთა სისხლიც.

ვინც ხაღბის რისხვამ ტანჯვთა,
დატოვა მუისი კვალი,
მისთვის განწყობა ჰაერნი,
მიწა, ცეცხლი და წყალი.

ჰაერშია ჯანღით ჭაბჭურთს
და მიწაში უფროს პირნი,
ცეცხლშია შთანთქმას და წყალშია რღვნას
ამონსაგებნი ძირნი!

მიე არ დაუვიდომ ურჯულებს,
რომელითაც ბურთი ცემით
გმიბს ის სუანეთი, რომელითაც
აქვებს სიმიღერა ჩემი!